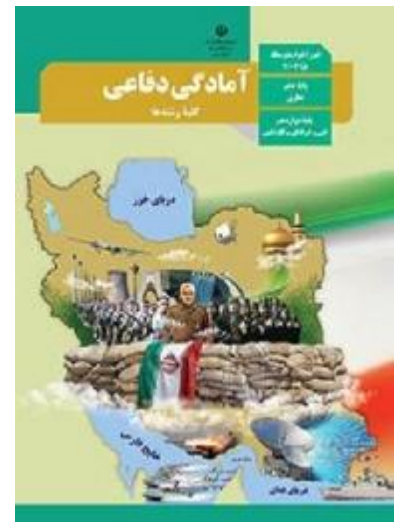

درس هشتم من یک رزم‌آورم

بخش چهارم « اصول و مهارت تیراندازی »

لزوم مهارت تیراندازی در نظام

موفقیت یک یگان نظامی در عملیات رزمی به مهارت نیروهای رزمنده آن یگان در تیراندازی ارتباط مستقیم دارد. اگر افراد یگان، تیراندازان ماهری باشند، با مصرف مهمات کمتر، زمان کمتر و حداقل تلفات و ضایعات به هدف خود خواهند رسید، در غیر این صورت با مشکل مواجه خواهند شد.

تعریف اصول و مهارت تیراندازی

رعایت کلیه تکنیک‌ها و تاکتیک‌های مؤثر بر اصابت گلوله به هدف را « اصول و مهارت تیراندازی » می‌گویند. عدم رعایت این اصول به ویژه اصول تکنیکی سبب بروز نتایج نامطلوبی خواهد شد.

اصول و تکنیک‌های مهارت تیراندازی

اصول و تکنیک‌های مهارت تیراندازی عبارت است از:

- 1- اصل آمادگی روحی و روانی
- 2- اصل آمادگی جسمانی
- 3- اصل آمادگی تاکتیکی
- 4- اصل تجهیزات مناسب (سلاح و مهمات)
- 5- اصل تمرینات مداوم
- 6- اصل آگاهی و رعایت قوانین و مقررات ایمنی
- 7- اصل آمادگی تکنیکی

1- اصل آمادگی روحی و روانی

یکی از مهم‌ترین اصول مهارت تیراندازی آگاهی از عوامل تأثیرگذار بر آمادگی روحی و روانی است. عوامل مؤثر بر آمادگی روحی و روانی عبارتند از:

- ایمان و اعتقاد و توکل بر خدا
- عشق و علاقه به تیراندازی
- کنترل هیجانات درونی
- استرس و اضطراب
- تمرکز و دقت در اجرای تکنیک‌ها
- ایجاد آرامش در حین تیراندازی

2 - اصل آمادگی جسمانی

عوامل آمادگی جسمانی مؤثر بر تیراندازی عبارت است از :

- تمرین خشک و استقامتی با سلاح در حالت‌های مختلف ، به منظور تقویت عضلات درگیر و کنترل‌کننده در تیراندازی
- داشتن بینایی خوب و تشخیص رنگ‌ها
- شناسایی چشم غالب (اصولاً چشم غالب با دست غالب هماهنگ است)
- تقویت قلب با انجام ورزش‌های منظم هوازی
- افزایش حجم ریه‌های تیرانداز
- انجام ورزش‌های هوازی مانند ؛ دو و میدانی ، شنا ، کوهنوردی و بدنسازی (تخصصی تیراندازی) ، به عنوان بهترین ورزش‌های مؤثر در بالا بردن سطح آمادگی و افزایش استقامت قلبی- تنفسی

3 - اصل آمادگی تاکتیکی

آمادگی تاکتیکی عبارت است از ؛ تمرین کردن و آمادگی داشتن برای استفاده و به کارگیری سلاح در محیط‌ها و شرایط مختلف از جمله :

- محیط‌های جغرافیایی مختلف (جنگل ، کوهستان ، دشت و ...)
- شرایط مختلف جوی (سرما ، گرما ، شرجی ، گرد و خاک و ...)
- شرایط مختلف عملیاتی (آفندی ، پدافندی و ...)
- نحوه استقرار و سنگرگیری
- شرایط استتار، اختفا، پوشش و ...

4 - اصل تجهیزات مناسب (سلاح و مهمات)

یکی از مهم‌ترین اصول مهارت تیراندازی ، اطمینان از سالم و کامل بودن سلاح ، تجهیزات آن (متعلقات) و مهمات است ؛ به طوری که هر تیرانداز قبل از مأموریت عملیاتی باید از وجود آنها اطمینان حاصل کند .

5 - اصل تمرینات مداوم

تیرانداز در صورتی می‌تواند علم مهارت تیراندازی را به صورت عملی اجرا کند که با تمرینات مختلف (جسمانی ، روحی و روانی ، تکنیکی و تاکتیکی) با ابزار مختلف مانند (مثلث‌گیری ، شبیه‌سازها ، تمرینات خشک و میدان تیر) به مهارت کافی رسیده باشد و تکنیک‌ها به صورت ملکه ذهن در ضمیر ناخودآگاه وی تثبیت شده باشد . (فیلم سیستم شبیه‌ساز تیراندازی را ببینید .)

6 - اصل آگاهی و رعایت قوانین و مقررات ایمنی

یکی دیگر از مهم‌ترین اصول مهارت تیراندازی برای تیراندازان و عوامل اجرایی ، آگاهی از مقررات تیراندازی و رعایت اصول ایمنی است . کوتاهی در رعایت اصول ایمنی موجب بروز حوادث غیرقابل جبران می‌شود .

مهم‌ترین اصول ایمنی عبارت است از :

- رعایت اصول و قواعد تحویل دادن و تحویل گرفتن سلاح
- رعایت اصول و قواعد باز و بست و جابه‌جا نکردن قطعات سلاح
- گوش به فرمان بودن در کلاس‌های عملی و میدانی تیر
- کنترل و بازرسی سلاح در تحویل گرفتن و تحویل دادن
- احتیاط‌های ایمنی برای جلوگیری از سرقت و مفقود شدن سلاح و تجهیزات
- رعایت دستورالعمل‌های نظافت و نگه‌داری سلاح

7- اصل آمادگی تکنیکی

دو اصل آمادگی تکنیکی در تیراندازی عبارت‌اند از :

حالت‌گیری صحیح تیراندازی روش صحیح به دست گرفتن سلاح

حالت‌گیری صحیح تیراندازی

بهترین حالت‌گیری در تیراندازی

بهترین حالت‌گیری ، حالتی است که بدن تحت فشار نباشد و در راحتی کامل باشد و فرد بتواند بدون کوچک‌ترین لرزش و دامنه حرکتی ، تیراندازی کند .

در شرایط عملیاتی ، تیرانداز باید بتواند در حالت انتخابی تیراندازی ، جان خود را از خطرات اصابت گلوله و ترکش حفظ نماید .

انواع حالت‌های تیراندازی

1- تیراندازی مسابقاتی

2- تیراندازی عملیاتی (به دو حالت ؛ هجومی و دفاعی)

§ الف - درازکش

§ ب - نشسته

§ پ - به زانوی کوتاه

§ ت - به زانوی بلند

§ ث - ایستاده

حالت‌گیری مسابقاتی

تیرانداز با استفاده از تمام شرایط فیزیکی بدن و با استفاده از لباس و کفش مخصوص و تجهیزات دیگر در شرایطی ایده‌آل و استاندارد مانند سالن‌های تیراندازی و میداین تیر ورزشی حالت‌گیری می‌کند .
در این نوع تیراندازی ، انواع حالت‌های مختلف تیراندازی به صورت درازکش ، نشسته ، ایستاده و ... تمرین می‌شود .

حالت‌گیری عملیاتی

حالت‌گیری عملیاتی ، حالتی است شبیه حالت‌گیری مسابقاتی ، با این تفاوت که تیرانداز در میداین جنگ در شرایط جغرافیایی مختلف و با توجه به عوارض طبیعی مانند درخت‌ها ، سنگ‌ها و چاله‌ها و یا عوارض مصنوعی مانند سنگرها ، کانال‌ها ، دیوارها و ... حالت‌گیری می‌کند .

تفاوت حالت‌گیری عملیاتی هجومی و دفاعی

هجومی : در حالت‌گیری هجومی تیرانداز در حال هجوم بردن به دشمن در حالت ثابت و یا متحرک است .
دشمن در فواصل کوتاه قرار دارد و برای تیرانداز سرعت عمل در تیراندازی اهمیت زیادی دارد .

دفاعی: این حالت ویژه تک تیراندازان و تیراندازانی است که در فواصل دور از دشمن ، در مکانی امن مستقر هستند و دقت در تیراندازی برای آنها اهمیت زیادی دارد .

انواع حالت تیراندازی عملیاتی دفاعی و هجومی به ترتیب اولویت

الف - درازکش

به دلایل زیر ، حالت درازکش بهترین حالت تیراندازی می باشد :

* سطح اتکای بدن با زمین بیشتر است .

* کمترین اندازه در تیررس بودن دشمن وجود دارد .

* دقت تیراندازی بالا است .

حالت درازکش عملیاتی می تواند بدون استفاده از بند سلاح یا با استفاده از بند سلاح باشد . در تیراندازی می توان بازوی دستی که پوشش تحتانی تفنگ را می گیرد ، از داخل بند تفنگ عبور داد و با کشیدن بند به وسیله بازو ، تسلط بیشتری روی تفنگ داشت .

ب - نشسته

* این حالت ، از لحاظ ثبات و استقرار مانند وضعیت درازکش است و به دلیل در تیررس بودن بیشتر در اولویت دوم قرار دارد .

پ - به زانوی کوتاه

ت - به زانوی بلند

ث - ایستاده

- * از حالت ایستاده در مواقع اجرای آتش ، تاکتیک‌های رزم انفرادی ، آتش و حرکت ، تیراندازی انتقالی و ... استفاده می‌شود .
- * این حالت به دلیل برخوردار نبودن از سطح اتکای زیاد روی زمین و لرزش دست ، آخرین انتخاب تیرانداز است .
- تیراندازی با حالت ایستاده می‌تواند با نشانه‌روی دقیق و با تمرکز به سمت دشمن باشد ، یا بدون نشانه‌روی دقیق انجام گیرد .

حالت ایستاده هجومی با سلاح قنداق‌دار بدون نشانه‌روی دقیق

حالت ایستاده هجومی با استفاده از بند سلاح با نشانه‌روی دقیق

حالت ایستاده هجومی بدون استفاده از بند سلاح با نشانه‌روی دقیق

حالت‌گیری عملیاتی با تکیه‌گاه و انواع آن

- تیراندازی بدون تکیه‌گاه از ضروریات یک تیرانداز است. تیراندازی که بتواند بدون تکیه‌گاه به درستی تیراندازی کند، قطعاً با تکیه‌گاه نیز تیراندازی وی عالی خواهد بود.
- یکی از مؤثرترین عوامل در تیراندازی‌های دقیق، استفاده از تکیه‌گاه است. تکیه دادن بدن، دست‌ها و سلاح به اجسام ثابت از جمله لبه سنگر، سر خاکریز، تنه درختان و هر عارضه مناسبی که درحین اجرای عملیات بتوان از آن استفاده کرد، لرزش دست را به حداقل می‌رساند و در نتیجه دقت تیراندازی را بالا می‌برد.

انواع حالت‌گیری با تکیه‌گاه :

- * با استفاده از دو پایه استاندارد سلاح
- * با استفاده از پایه‌های ابتکاری و دست ساز
- * با استفاده از اشیای اطراف، مانند لبه دیوار، خاکریز، شاخه درختان، سیم خاردار، سوراخ دیوار، لبه پنجره و هر وسیله دیگر که امکان تکیه‌گاه شدن داشته باشد.

روش صحیح به دست گرفتن سلاح

الف - با کف انگشتان دست ، دور قبضه سلاح را با فشار مستقیم بگیرید .
به طوری که فشار روی قبضه برابر با فشار روی ماشه باشد (هر مقدار به
ماشه نیرو وارد شود ، خود به خود فشار روی قبضه بیشتر می شود) .

ب - انگشتی که ماشه را می کشد ، نباید هیچ تماسی با قبضه سلاح داشته
باشد تا بهترین شرایط برای فعالیت صحیح انگشت و عمل ماشه کشی ایجاد
شود .

پ - با توجه به نوع حالت گیری و شرایط فیزیکی خود ، قنداق را در گودی
شانه یا بین سلاح و بازو قرار دهید ؛ به طوری که در تمام شلیک ها ، قنداق
وضعیت ثابت داشته باشد .

تذکر :

- در حالت گیری هجومی به ویژه برای تیراندازی رگبار ، بهترین جای قنداق در گودی شانه است .
- از فشار غیر ضروری روی قبضه و ماشه اجتناب شود ؛ زیرا باعث لرزش سلاح و به خطا رفتن تیر خواهد شد .

نشانه گیری دقیق

نشانه گیری دقیق یکی از اصول مهم تیراندازی است که رعایت جزئیات آن باعث یکنواختی خط
نشانه روی و در نهایت باعث کسب جمع تیر و نتیجه بهتر می شود . نشانه گیری دقیق معمولاً با
استفاده از عناصر اپتیکی رد دات ، دوربین دید در روز ، دوربین دید در شب و دوربین های حرارتی
انجام می شود .

نشانه روی

نشانه روی ، یعنی تشکیل خط نشانه روی از چشم به روزنه دید و مگسک و هدف و قرار دادن آنها در یک جهت .

دستگاه نشانه روی کلاشنیکف

دستگاه نشانه روی سلاح کلاشنیکف از قسمت های زیر
تشکیل شده است :

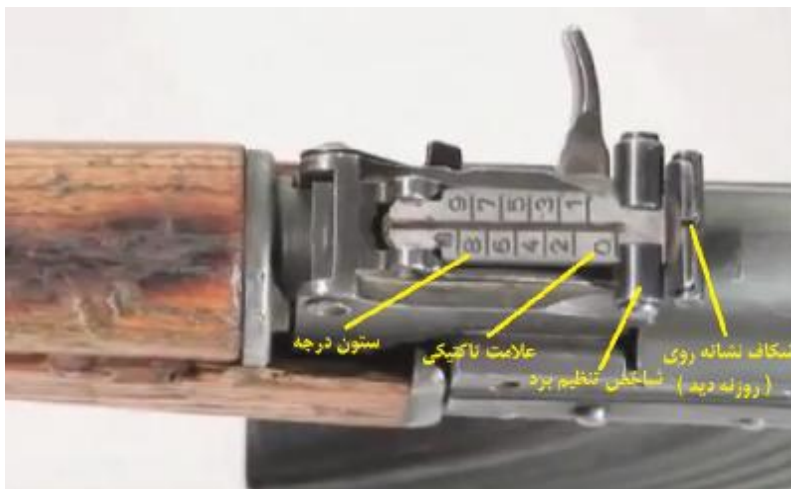
* ستون درجه

* علامت تاکتیکی

علامت تاکتیکی برابر با مسافت 300 متر است . کاربرد
آن برای مواقعی است که دید کم است و یا رزمنده نیاز
دارد تا برد حداقل را روی سلاح سریعاً اعمال کند و
تیراندازی دقیق نسبی کند .

* شکاف نشانه روی (روزنه دید)

* شاخص تنظیم برد

مراحل نشانه‌روی

- 1 - صورت را از بالا به سمت جلو (نه پهلو) پایین بیاورید تا گونه روی قنداق (محل استقرار گونه) مستقر شود. در این حالت سر نباید به چپ یا راست خم شده باشد.

تذکر:

تیرانداز مبتدی به علت عدم حالت‌گیری صحیح، سر خود را به پهلو خم می‌کند و روی محل استقرار صورت روی قنداق قرار می‌دهد این کار باعث عدم نشانه‌روی صحیح می‌شود.

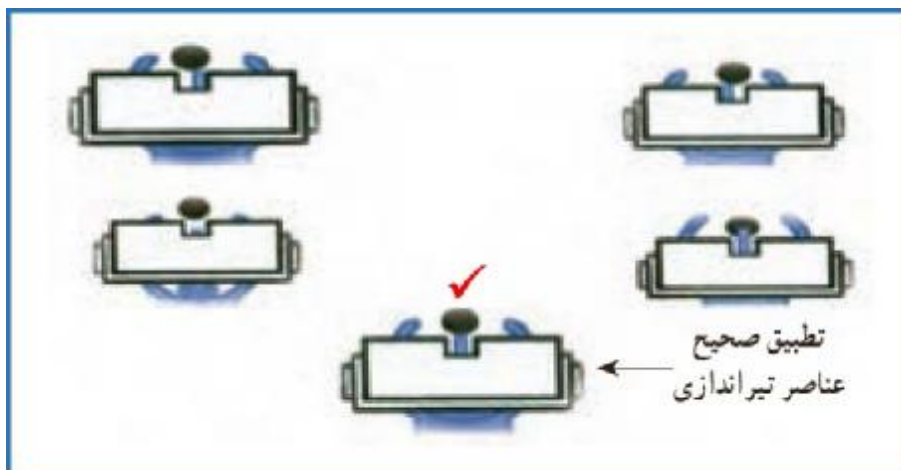

- 2 - میزان فاصله چشم تا روزنه دید باید ثابت باشد و از روپوش فلزی در سلاح، سه سانتی‌متر فاصله داشته باشد تا هنگام شلیک و عقب نشینی، سلاح به صورت برخورد نکند.
- 3 - محل استقرار صورت روی قنداق باید ثابت باشد و به گونه‌ای باشد که هنگام تشکیل خط نشانه‌روی و تطبیق روزنه دید با مگسک جابه‌جا نشود، در غیر این صورت تیرها با پراکندگی زیاد به سمت هدف شلیک می‌شوند.

- 4 - هنگام تطبیق عناصر دید، ابتدا فقط مگسک و روزنه دید را در یک خط قرار دهید؛ به طوری که مگسک در وسط روزنه دید قرار گیرد و از طرفین به یک اندازه و از بالا با طرفین سطحی مگسک تراز باشد. خط افقی فرضی روی مگسک و روزنه دید در یک سطح و فضای خالی دو طرف مگسک باید برابر باشد. این مجموعه مگسک و روزنه دید باید زیر خال سیاه باشد؛ به شکلی که یک خط سفید بین هدف و این مجموعه باشد.

روش‌های تطبیق عناصر نشانه روی در سلاح کلاشنیکف

تنظیم صحیح مگسک در شکاف روزنه، به این صورت است که مگسک دقیقاً در مرکز شکاف روزنه قرار گیرد؛ به طوری که فضای دو طرف مگسک کاملاً مساوی و نوک مگسک دقیقاً هم سطح لبه‌های شکاف روزنه باشد. حالت‌های غلط و صحیح در تطبیق عناصر دید در تصویر زیر نشان داده شده است.

مراحل نفس‌گیری و کنترل تنفس

تنفس در آخرین لحظات در زمان نشانه‌روی نهایی و اجرای شلیک ، خوب نیست ؛ زیرا تنفس با حرکات قفسه سینه و شکم و شانه ارتباط دارد و در نتیجه باعث حرکت سلاح و تأثیر منفی در دقت و اجرای تیراندازی می‌شود ؛ به این دلیل سفارش می‌شود حتماً در زمان شلیک و نشانه‌روی نهایی نفس نکشید و حبس نفس کنید .

الف - وقتی خط نشانه‌روی تشکیل شد و تصمیم بر اجرای تیراندازی گرفتید ، ابتدا نفس عمیق بگیرید ، سپس نفسی با عمق کمتر و در نهایت نفس سوم را به صورت معمولی بگیرید .

ب - در این مرحله باید چشم روی مگسک باشد و کنترل کند که مگسک حرکت در سمت نداشته باشد .

پ - هم‌زمان با گرفتن خلاصی ماشه با نفس سوم اضافه اکسیژن داخل ریه را تخلیه کنید و نفس را حبس نمایید .

ت - مقدار اکسیژن حبس شده در ریه‌ها باید به اندازه‌ای باشد که بدن احساس راحتی کند (ریه حالت طبیعی داشته باشد ، نه خیلی پر و نه خیلی خالی) .

تذکره:

در موقع حبس نفس نباید مگسک بالاتر یا پایین‌تر از سطح روزنه دید قرار گرفته باشد . همچنین مگسک و روزنه دید در موقع حبس نفس باید زیر خال سیاه باشد ، به طوری که یک خط نازک سفید مگسک و روزنه دید را از خال سیاه جدا کرده باشد .

ماشه‌کشی

تکنیک کشیدن ماشه در زمان نشانه‌روی ، قسمت خیلی حساس و خیلی مهم برای کسب موفقیت در تیراندازی است . یادگیری صحیح و تمرین درست خیلی ضروری و مهم است .

همان‌طور که ماشه کشیده می‌شود و چشم روی عناصر نشانه‌روی به خصوص مگسک تمرکز دارد ، باید جزئیات آن نیز کنترل شود . چند قانون ساده در کشیدن ماشه کمک می‌کند که تیراندازی به طور دقیق انجام شود .

دانستن این قوانین ساده کمک می‌کند که همراه با کشیدن صحیح ماشه ، تیراندازی آسان و لذت بخشی انجام گیرد .

انواع ماشه‌کشی در تیراندازی‌ها

ماشه‌کشی غیرارادی

ماشه‌کشی ارادی

ماشه‌کشی ارادی

این شیوه ماشه‌کشی ویژه تیراندازان مبتدی است که به تکنیک ماشه‌کشی غیرارادی مسلط نشده‌اند . معمولاً ترس شلیک و انتظار شلیک باعث می‌شود تیراندازان مبتدی در موقع شلیک با واکنش طبیعی بدن مواجه شوند و چشم را لحظه‌ای ببندند یا شانه را برای مقابله با عقب نشینی سلاح ، به سمت جلو فشار می‌دهند . این کار باعث به هم خوردن خط نشانه‌روی می‌شود و عموماً سر سلاح پایین‌تر می‌آید و تیر به پایین سیبل اصابت می‌کند .

ماشه‌کشی غیرارادی

ماشه‌کشی غیرارادی با تمرین زیاد به دست می‌آید و تیرانداز روی تکنیک ماشه‌کشی تمرکز نمی‌کند و همراه با آهنگ تیراندازی تکنیک را به صورت غیرارادی انجام می‌دهد . تیراندازان باید با تمرین و ممارست زیاد تکنیک‌های تیراندازی را در ضمیر ناخودآگاه خود قرار دهند ، تا ماشه‌کشی به صورت غیرارادی صورت گیرد .

تذکرات اجرایی تکنیک ماشه کشی

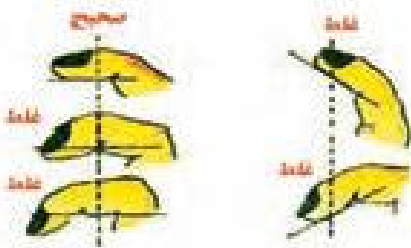
الف - محل استقرار بند انگشت ماشه کش روی کفشک ماشه ، باید دقیقاً وسط کفشک ماشه قرار گیرد .

ب - زاویه انگشت ماشه کش روی کفشک بعد از گرفتن خلاصی ماشه باید در زاویه 90 درجه نسبت به محور لوله سلاح باشد . در غیر این صورت ، نیروی وارد شده به ماشه سبب انحراف سلاح به طرف چپ یا راست خواهد شد (زاویه باز باعث کشش سلاح به سمت راست و زاویه بسته باعث کشش به سمت چپ خواهد شد) .

پ - محل قرار گرفتن انگشت روی ماشه ، در قسمت یک سوم بند اول انگشت اشاره است .

ت - گرفتن خلاصی ماشه ؛ زمانی که فشار روی ماشه را زیاد می کنید ، این فشار باید موازی با محور لوله سلاح باشد . همچنین این مرحله باید به آرامی و استوار و مداوم فشار به ماشه زیاد شود تا ناگهان و غیرمنتظره عمل شلیک انجام گیرد و تیر رها شود .
ث - باید توجه داشت که نباید هیچ گونه تلاش ذهنی خاصی در زمان کشیدن ماشه انجام گیرد و ماشه ناخودآگاه رها شود .
ج - هرگونه تأمل ، درنگ و دودلی در کشیدن ماشه و قاپیدن و حرکت سریع ماشه ، باعث حرکت سر سلاح و در نتیجه باعث خطا رفتن گلوله و یا عدم تجمع گلوله ها می شود .

شیوه ماشه کشی (قلق ماشه)

مراحل ماشه کشی شامل سه مرحله است :

الف . خلاصی ماشه تا ایست آن ب . کشیدن ماشه تا عمل شلیک پ . توقف ماشه پس از شلیک

الف - برای گرفتن خلاصی ماشه باید با قلق ماشه اسلحه آشنا شوید .
ماشه هر تفنگی قلق خاص خود را دارد ؛ لذا قبل از تیراندازی باید با اجازه مربی یا فرمانده خط آتش چند بار سلاح را بدون خشاب مسلح کنید و ماشه را بکشید تا قلق آن یعنی میزان سفتی و شلی خلاصی و مرحله شلیک را به دست آورید .
ب - ماشه را به آرامی بکشید تا زمانی که دیگر حرکت نکند، پس از آن دیگر به ماشه فشار وارد نکنید .
پ - هنگامی که قلق ماشه به دستتان آمد و خلاصی آن گرفته شد ، آمادگی لازم برای سخت ترین مرحله کار یعنی شلیک که همان فشار دادن ماشه است ، کسب شده است .

ت - اساسی ترین بخش شلیک « فشار ماشه » در آخرین لحظه است و آن زمانی است که می خواهید گلوله را به سوی هدف شلیک کنید که به هدف می خورد یا نمی خورد . شلیک باید « غیرارادی » باشد ؛ یعنی نباید بدانید که چه موقع عمل شلیک واقع می شود یا اینکه تلاش کنید آن را پیش بینی کنید . اگر این طور باشد ، ممکن است دستتان بلرزد، یا بترسید یا به خود بیچید . اگر بترسید ، چشمان خود را به طور طبیعی خواهید بست که یک خطای فاحش خواهد بود . در این مرحله ، هم زمان با تمرکز چشم روی مگسک ، فشار روی ماشه را به صورت تدریجی ادامه دهید تا عمل شلیک انجام شود .

تذکر :

7 ثانیه ≤ کشیدن تدریجی ماشه ≤ 3 ثانیه

عمل شلیک نباید زودتر از سه ثانیه انجام شود زیرا باعث ایجاد انتظار شلیک می‌گردد و چون وزن کشش ماشه بالای یک کیلوگرم است سلاح تکان می‌خورد و تیر خطا می‌رود .

همچنین عمل کشیدن تدریجی ماشه نباید بیشتر از هفت ثانیه طول بکشد؛ چون توان حبس نفس و اکسیژن ذخیره در ریه‌ها و همچنین توان نگهداری سلاح کم می‌شود و تیرانداز مجبور به کشیدن ماشه به صورت ارادی می‌شود .

عملیات تکمیلی (بعد از شلیک)

تردید نیست که بعد از خارج شدن گلوله از سلاح عمل تیراندازی تمام شده است ، اما ؛ به این دلیل که تعادل سلاح و تیرانداز با انرژی مثبت و ثبات بیشتر پس از رهایی با قسمت درونی بدن حفظ شود ، تیرانداز باید با حفظ حالت تیراندازی و عمل نشانه‌روی به مدت دو تا سه ثانیه به گرفتن ماشه ادامه دهد .

عملیات تکمیلی مجموعه‌ای عملی است که تیرانداز بعد از شلیک انجام می‌دهد که توان نگهداری و تحمل حبس نفس و ذخیره اکسیژن را برای سه ثانیه بعد از شلیک حفظ کند تا در لحظه شلیک گلوله در بهترین شرایط روحی و روانی و جسمانی باشد .

قلق‌گیری

قلق‌گیری به مجموعه‌ای عملی می‌ویند که برای برطرف کردن خطای تیر سلاح انجام می‌شود . هر سلاحی قبل از استفاده عملیاتی باید از هرنظر بررسی شود و پس از احراز صلاحیت عملیاتی نسبت به قلق‌گیری آن اقدام شود .

انواع قلق‌گیری

قلق‌گیری با فرصت قلق‌گیری بدون فرصت قلق‌گیری عملیاتی

الف - قلق‌گیری با فرصت

این قلق‌گیری در میدان تیر با تیراندازی به سیبل ، با استفاده از ابزار و وسایل برای تنظیم دستگاه نشانه‌روی مکانیکی یا اپتیکی صورت می‌گیرد .

ب - قلق‌گیری بدون فرصت

این نوع قلق‌گیری در میدان تیر با تیراندازی به سیبل ، بدون ابزار و وسایل و با روش قرینه‌سازی صورت می‌گیرد .

پ - قلق‌گیری عملیاتی

تیراندازی در طبیعت و به دست آوردن دقت سلاح

نکات مهم قبل از قلق‌گیری

- * تیرانداز باید مسلط به علم مهارت تیراندازی باشد ، در غیر این صورت به هیچ عنوان نمی‌تواند سلاح را قلق‌گیری کند .
- * اطمینان از اینکه سلاح خان‌زده یا فرسایش خان نداشته باشد، چون به هیچ عنوان تجمع تیر نخواهد داشت و سلاح قلق نخواهد شد .
- * اطمینان از اینکه مهمات دارای کیفیت و یک دست باشد .
- * تیرانداز باید در بهترین حالت‌گیری و با استفاده از تکیه‌گاه مناسب تیراندازی کند (ترجیحاً با استفاده از میز و حالت نشسته ، در غیر این صورت حالت درازکش با تکیه‌گاه مناسب) .

* داشتن آچار سمت و برد اصلاح مگسک برای هم محوری سلاح

آموزش قلق گیری بدون فرصت (به روش تعجیلی با مثلث قلق گیری)

- هدف (سیبل) با دقت در 100 متری نصب شود .
- مسافت تا هدف ، روی ستون درجه روی عدد 1 تنظیم شود .
- با رعایت کلیه مراحل اصول تکنیکی و با رعایت دقت ، 3 تیر به سمت هدف شلیک شود .
- هدف مورد بازدید قرار گیرد و محل اصابت (به طور نظری) به هم وصل شود تا مثلثی رسم شود .
- از مرکز مثلث به دست آمده خط مرزی را از مرکز خال سیاه عبور داده و به اندازه مرکز مثلث تا مرکز خال خط امتداد داده شود ، این عمل قرینه سازی نامیده می شود .
- * انتهای این امتداد محل قلق اسلحه است که در مرحله دوم تیراندازی با این تفنگ باید ، به عنوان خال فرضی در نظر گرفته شود و در تیراندازی ها با این تفنگ همان سمت و فاصله خال فرضی از خال سیاه (هدف) رعایت شود .
- * چون در موقع تیراندازی مماس با لبه پایین خال سیاه هدف گرفته شده است ، بعد از قرینه سازی نیز باید مماس با لبه پایین خال سیاه هدف فرضی نشانه روی شود .

- * قلق گیری فقط موقعی ممکن است که تیرها نزدیک به یکدیگر اصابت کرده باشند و قلق گیری تیرهای غیرمتمرکز ممکن است .
- * درباره سلاح هایی که انحراف در برد و سمت آنها بیش از سیبل است ، باید ابتدا از مسافت کمتر تیراندازی و تنظیم کرد ؛ سپس دوباره در مسافت 100 متر قلق گیری اسلحه را دقیقاً تنظیم نمود .
- * درباره تیرهایی که به صورت عمودی ، افقی یا به صورت پراکنده یا با فاصله زیاد به هدف اصابت کرده است ، اشکال در نشانه روی است و تیرانداز باید وضعیت و نشانه روی خود را تصحیح کند .